

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Wydział Teologiczny

Kierunek:

Teologia

Specjalność:

teologia kapłańska

Poziom:

jednolite studia magisterskie, stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Teologia dogmatyczna - charytologia

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok IV, semestr letni

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 2

Forma zaliczenia:

wykład: egzamin

Prowadzący:

wykład: ks. prof. dr hab. Szymon Drzyżdżyk;

Koordinator sylabusu:

ks. prof. dr hab. Szymon Drzyżdżyk

Sylabus dostępny w ramach:

- [Teologia dogmatyczna - charytologia](#) [na kierunku:] [teologia kapłańska](#) (T_ksd), jednolite studia magisterskie, stacjonarne, IV rok, semestr letni
 - [prowadzący wykład:30h/e/2ECTS]: ks. prof. dr hab. Szymon Drzyżdżyk;

Wymagania wstępne:

Podstawowa znajomość Biblii.

Podstawowa znajomość patrologii.

Podstawowa znajomość chrystologii.

Cele:

Przedmiotem wykładu jest systematyczna refleksja nad jednym z najważniejszych i zawsze aktualnych tematów chrześcijaństwa, jakim jest łaska. Wychodząc od danych objawienia, poprzez refleksję teologiczną i dokumenty Kościoła przedstawiana jest wielowymiarowa i wieloaspektowa rzeczywistość łaski jako centrum chrześcijańskiego posłannictwa. Ukazane zostają także relacje pomiędzy łaską a usprawiedliwieniem, łaską a predestynacją oraz łaską a wolnością. Wykład prezentuje również syntezę ważniejszych aspektów ogólnej i szczegółowej teologii łaski, a także współczesny poziom badań w tej dziedzinie.

Treści kształcenia:

Łaska jest pojęciem, które ujmuje syntetycznie całość relacji zachodzących między Bogiem i człowiekiem. W swej treści łaska oznacza w Piśmie Świętym przede wszystkim życzliwą postawę i działanie Boga względem ludzi. Innymi słowy jest to skrót wyrażający miłość Boga do ludzi. W dziejach chrześcijańskiej teologii dla tego łaskawego działania Boga znajdowano różne miejsca w całym systemie dogmatyki, odpowiednio do zajmowanej orientacji. W patrystyce Kościoła Wschodniego temat łaski stanowi część szeroko rozbudowanej nauki o zbawieniu. Na Zachodzie łaska staje się od czasów Augustyna odizolowaną rzeczywistością istniejącą wewnątrz człowieka. Łaska rozumiana jako pełne miłości działanie Boga dla zbawienia ludzi stanowi ogólną perspektywę wszystkich traktatów teologicznych. Merytoryczne treści wykładu sprowadzają się do następujących zagadnień:

1. Pojęcie łaski

2. Łaska w Piśmie św.

2.1. Stary Testament

2.2. Nowy Testament

2.2.1. Teologia Królestwa Bożego

2.2.2. Łaska w teologii św. Pawła:

- Łaska Boga a łaska Chrystusa

- Łaska usprawiedliwiająca

- Łaska a predestynacja

2.2.3. Łaska w pozostałych pismach Nowego Testamentu

3. Historia teologii łaski

3.1. Łaska w nauczaniu Ojców Kościoła

3.2. Magisterium Kościoła o łasce

3.3. Rodzaje łaski w neoscholastyce

3.4. Nowe aspekty w teologii łaski – wiek XX

4. Synteza ważniejszych aspektów łaski

4.1. Istota łaski

4.2. Formalne określenia łaski

4.3. Skutki łaski usprawiedliwiającej Merytoryczne treści wykładu sprowadzają się do następujących zagadnień:

1. Pojęcie łaski

2. Łaska w Piśmie św.

2.1. Stary Testament

2.2. Nowy Testament

2.2.1. Teologia Królestwa Bożego

2.2.2. Łaska w teologii św. Pawła:

- Łaska Boga a łaska Chrystusa

- Łaska usprawiedliwiająca

- Łaska a predestynacja

2.2.3. Łaska w pozostałych pismach Nowego Testamentu

3. Historia teologii łaski

3.1. Łaska w nauczaniu Ojców Kościoła

3.2. Magisterium Kościoła o łasce

3.3. Rodzaje łaski w neoscholastyce

3.4. Nowe aspekty w teologii łaski – wiek XX

4. Synteza ważniejszych aspektów łaski

4.1. Istota łaski

4.2. Formalne określenia łaski

4.3. Skutki łaski usprawiedliwiającej

Efekty kształcenia:

Wiedza.

W wyniku przeprowadzonych zajęć student definiuje takie pojęcia jak: hannah, emet, hesed, hen, rahamim, charis, preegzystencja, natura, wolna wola, wolność. Rozróżnia koncepcje teologiczne na temat łaski pojawiające się w chrześcijaństwie. Potrafi objaśnić terminologię przedmiotu i jej korzenie grecko-łacińskie (TMA_W03). Identyfikuje rolę i miejsce charytologii w strukturze pozostałych traktatów dogmatyki.

Umiejętności.

W wyniku przeprowadzonych zajęć student łączy zdobytą wiedzę z różnymi subdyscyplinami teologii. Szczególnie wykorzystuje wiedzę z zakresu sakramentologii gdyż łaska i sakramenty są ze sobą ściśle powiązane (TMA_U07).

Kompetencje (postawy).

W wyniku przeprowadzonych zajęć student ma świadomość konieczności intelektualnego i religijno-duchowego formowania się przez całe życie. Jest wrażliwy i otwarty na człowieka, szczególnie obciążonego grzechem, któremu ma pomóc w odzyskaniu utraconej łaski. Wykazuje aktywną postawę w głoszeniu orędzia łaski i miłosierdzia, w którym objawia się Bóg (TMA_K02 i TkMA_K01).

Metody i narzędzia dydaktyczne:

Wykład, dyskusja.

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem bez oceny. Warunkiem zaliczenia jest albo test wyboru, albo przygotowanie dysertacji (10 stron) w zależności od wyboru Studenta.

Lektury podstawowe:

Kraus G., Nauka o łasce – zbawienie jako łaska, Kraków 1999;

Lektury uzupełniające:

Augustyn św., Łaska. Wiara. Przebaczenie, Poznań – Warszawa – Lublin 1969;

Bartnik Cz., Dogmatyka katolicka, Lublin 2000;

Daujat J., Łaska i my, Warszawa 1967;

Guardini R., Wolność, łaska, los. Rozważania o sensie istnienia, Kraków 1995;

Lubac H. de, O naturze i łasce, Kraków 1986;

Napiórkowski A.,

Usprawiedliwienie grzesznika, Kraków 1998;

Oko D., Łaska i wolność. Łaska

w Biblii, nauczaniu Kościoła i teologii współczesnej, Kraków 1997;

Ratzinger

J., Wprowadzenie w chrześcijaństwo, Kraków 1994.

Uwagi: